

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 września 2020 r. J. P. i K. P. wnieśli o zasądzenie od pozwanych M. M. i Ł. B. solidarnie kwoty 2409 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 9 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Powodowie wskazali, iż nabyli od pozwanych felgi aluminiowe za kwotę 1499zł brutto, które posiadają wadę fabryczną. Powodowie dokonali zgłoszenia pozwanym roszczenia z tytułu rękojmi i wezwali ich do wymiany felg na wolne od wad. W związku z odstąpieniem od umowy niniejszym pozwem dochodzą zwrotu ceny oraz zapłaty kwoty 910 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych przez powodów w celu wykrycia wad (to jest 520 zł za wymianę opon, kół i demontaż opon, 140 zł za wyważenie kół, 250 zł za test drogowy opon i felg).

Nakazem zapłaty z dnia 25 listopada 2019 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwani wnieśli sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Podnieśli zarzut niewłaściwości miejscowej tut. Sądu, wnosząc o przekazanie sprawy sądowi właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia przez pozwanych działalności gospodarczej, tj. do Sądu Rejonowego w Suwałkach.

Zakwestionowali, jakoby sprzedane felgi posiadały wady, natomiast wobec nieponoszenia przez pozwanych odpowiedzialności, pozwani zakwestionowali roszczenie dotyczące zwrotu poniesionych przez powodów kosztów. Nadto pozwani podnieśli, iż ewentualne wady felg powstały na skutek ich niewłaściwego użytkowania lub uszkodzenia mechanicznego, co obciąża powodów.

Postanowieniem z dnia 18 maja 2019 r. Sąd oddalił wniosek pozwanych o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Suwałkach.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 27 lutego 2019 r. J. P. i K. P. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna J. P. i K. P. nabyli od pozwanych M. M. i Ł. B. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna M. M. i Ł. B. alufelgi R18 za kwotę 1499 zł.

Powód zakupił felgi za pośrednictwem sklepu internetowego pozwanych z przeznaczeniem do samochodu marki B. (...) z roku 2016. Pojazd został zakupiony przez powodów z salonu (...). Było to auto demonstracyjne. (...) nie miało żadnych uszkodzeń. Powód nie wprowadzał żadnych ulepszeń lub modyfikacji w swoim samochodzie. Zakupione z salonu auto wyposażone było w felgi i opony zimowe. Nie posiadało felg letnich. Z tego powodu K. P. postanowił nabyć felgi letnie w sklepie internetowym pozwanych. W wyszukiwarce tego sklepu na stronie alucenter.eu korzystał z konfiguratora zamówienia, zaznaczył markę, model auta, a następnie automatycznie został przekierowywany do konkretnych rozmiarów felg przeznaczonych do tego modelu pojazdu. Po wypełnieniu stosownych rubryk w podsumowaniu zamówienia wpisał model swojego pojazdu.

Zamówione felgi zostały doręczone powodom w S. przy ul. (...) w marca 2019 roku.

W połowie kwietnia 2019 roku powód zdecydował się wymienić całe koła z zimowych na letnie. Do tego czasu zakupione felgi były magazynowane w garażu w opakowaniach. Wymianę opon wraz z zamontowaniem alufelg zlecił zakładowi wulkanizacyjnemu.

Następnego dnia pojechał tym samochodem nad morze. Po osiągnięciu na trasie prędkości powyżej 80 km/h stwierdził w trakcie jazdy występowanie szumu oraz drgań kierownicy przy większych prędkościach. (...) mocno się trzęsło.

Powód myśląc, że przyczyna tkwi w montażu opon, pojechał na wyważenie opon. Problem się znowu pojawiał. Wulkanizator zasugerował powodowi, że felgi są bardzo złej jakości, że są źle odlane. Pojawił się problem z zamontowaniem śrub antywłamaniowych do niektórych otworów, które nie pasowały. Powód zgłaszał telefonicznie pozwanym problem z felgami. Pozwani zasugerowali, że to wulkanizator źle wyważył koła.

Powód udał się do innego zakładu, gdzie stwierdzono, że opony są dobrze wyważone. Na prośbę powoda wyważono je jeszcze raz. Powód kontaktował się telefonicznie z pozwanymi, którzy problem widzieli po stronie złego wyważenia kół. Kolejne wymiany i wyważania kół spowodowane były zapewnieniami pozwanych, że felgi są dobrej jakości i problem leży po stronie wyważenia kół. Działania te nie przyniosły poprawy.

Powód zlecił test na maszynie H., aby stwierdzić, czy koła mają wadę fabryczną. Po sprawdzeniu okazało się, że felgi mają wadliwe osiowanie, tj. że otwór w feldze był minimalnie większy niż piasta i mimo dobrego wyważenia koła, powodował on drżenie samochodu. Powód ściągnął zakupione alufelgi, żeby nie zniszczyć zawieszenia samochodu.

Powód zgłosił pozwanym, że wykonał test świadczący o wadzie felg. W celu rozpatrzenia reklamacji powód przesłał zakupione felgi pozwanym, którzy te same felgi odesłali ze stwierdzeniem, że nie mają wad.

Dowód:

- faktura VAT nr (...).2019 k. 12;
- korespondencja e-mail z dnia 26 kwietnia 2019 r. k. 13;
- wiadomość e- mail z dnia 15 maja 2019 r. k. 13;
- przesłuchanie powoda K. P. k. 81- 82.

Powodowie w celu wykrycia wad w zakupionych alufelgach ponieśli następujące koszty:

- kwotę 520 zł tytułem wymiany w dniu 26 kwietnia 2019 roku 4 szt. opon, wymiany 4 kół oraz demontażu 4 opon;
- kwotę 140 zł tytułem wyważenia w dniu 13 maja 2019 r. kół;
- kwotę 250 zł tytułem wykonanego dnia 14 maja 2019 r. testu drogowego opon i felg, w którym stwierdzono, iż felgi posiadają wadliwe osiowanie.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 14;
- faktura VAT nr (...) k. 15;
- zamówienie nr (...) k. 16;
- przesłuchanie powoda K. P. k. 81- 82.

Pismem z dnia 26 czerwca 2019 r. powodowie dokonali zgłoszenia pozwanym roszczenia z tytułu rękojmi wraz z wezwaniem do zapłaty, wnosząc o wymianę felg na nowe wolne od wad oraz zwrot poniesionych kosztów w kwocie 910 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 26 czerwca 2019 r. k. 17;
- dowód nadania k. 18;

- wydruk śledzenia k. 19;
- przesłuchanie powoda K. P. k. 81- 82;

Pismem z dnia 15 lipca 2019 r. pozwani odmówili uznania reklamacji i pokrycia kosztów poniesionych przez powodów, albowiem felgi nie posiadały żadnych wad.

Dowód:

- pismo z dnia 15 lipca 2019 r. k. 20-21;
- pełnomocnictwo k. 22;

Pismem z dnia 29 lipca 2019 r. powodowie odstąpili od umowy i wezwali pozwanych do zwrotu ceny w kwocie 1499 zł w terminie 7 dni. Jednocześnie wezwali pozwanych do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 910 zł tytułem poniesionych przez powodów kosztów.

Dowód:

- pismo z dnia 29 lipca 2020 r. k. 23;;
- dowód nadania k. 24;
- wydruk śledzenia k. 25;

Zakupione przez powodów felgi nie pasowały do piast kół pojazdu, do którego zostały zakupione ze względu na różnice wymiarowe. Fakt ten skutkował tym, że tarcze kół po ich zamontowaniu do pojazdu nie osiwały się prawidłowo z piastami kół, na których były osadzone, współpracowały tylko częścią powierzchni gniazda tarczy koła, a nie , jak to powinno mieć miejsce całą powierzchnią. Podczas eksploatacji pojazdu mogłoby to skutkować zerwaniem (ścięciem) śrub mocujących koła, które narażone były na przenoszenie sił ścinających, do czego nie były przeznaczone. Ścięcie tych śrub w konsekwencji skutkowałoby odpadnięciem koła podczas jazdy pojazdu. Złej współpracy tarczy z piastą nie można było wykryć w momencie montażu. Tarcza dała się nałożyć, jednak nie współpracowała na całej powierzchni prowadzącej, która współpracuje z powierzchnią centrującą z piastą koła. Zakupione tarcze nie pasowały do samochodu powodów. Brak dopasowania nie był dostrzegalny podczas montażu. Brak certyfikatów albo trwałego oznaczenia CE dotyczących zakupionych tarcz eliminuje takie części, a więc elementy odpowiedzialne za bezpieczeństwo czynne i bierne w procesie eksploatacji pojazdu, do zastosowania w pojeździe, szczególnie jeśli chodzi o układ jezdny.

Procedura badania tarcz przeprowadzona przez powoda po ich zakupie i po ujawnieniu nieprawidłowości ich pracy po zamontowaniu do pojazdu była zasadna, a koszty z tym związane uzasadnione. 250 zł za przeprowadzony test H. jest ceną rynkową.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego W. S. k. 85-88, 108-109;

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie przywołanych wyżej dokumentów prywatnych (art. 254 k.p.c.), których autentyczności strony nie kwestionowały, częściowo wyprowadzając odmienne wnioski. Sąd za w pełni logiczną, wyczerpującą i przydatną dla sprawy uznał pisemną, jak i ustną opinię biegłego sądowego W. S.. Przyjęta przez biegłego metodologia nie budzi zastrzeżeń. Zważyć należy, że biegły dokonał oględzin spornych alufelg (tarcz) i potwierdził wnioski swojej pisemnej opinii również w toku składania opinii ustnej. Biegły wprawdzie nie dokonywał oględzin pojazdu powodów. Jednak potwierdził, że po śladach zużycia tarcz ewidentnie wynika, że nie pasowały one do modelu samochodu B. powodów, a jeśli były dedykowane do tego modelu, to one i tak nie pasowały, gdyż źle współpracowały z piastą. W ocenie sądu skoro nie była podnoszona przez pozwanych okoliczność, że zakupione tarcze

były dobrane do złego modelu pojazdu, stąd nie było konieczności przeprowadzania oględzin samego pojazdu. Kwestia ta nie była bowiem przedmiotem sporu ani przed, ani w toku procesu. Zważywszy że pozwani przed dopuszczeniem dowodu z opinii biegłego nie naprowadzili żadnych wniosków dowodowych w tym przedmiocie. Biegły ujawnił na okazanych mu tarczach oznaczenie A. i nie odnotował certyfikatów albo trwałych oznaczeń CE. Wyjaśnił, że przepisy zabraniają używania takich części bez certyfikatu CE. Pozwani na zobowiązanie sądu nie złożyli zawnioskowanych przez powodów dokumentów w postaci specyfikacji technicznej oraz certyfikatów (k. 51 v). Stąd na zasadzie art. 233 § 2 k.p.c. przyjąć należało, że sporne tarcze nie posiadają wymaganych certyfikatów, a brak okazania specyfikacji technicznej potwierdza w całości wersję powodów. Biegły przekonywająco wyjaśnił, że po uszkodzeniach widać było, że dało się założyć tarcze, niemniej jednak w przyszłości mogło dojść do odpadnięcia koła przez ścięcie śrub mocujących koła do piasty. Za biegłym należało także przyjąć, że test dokonany systemem H. był wskazany, bo można wówczas znaleźć przyczynę, czy auto posiada odpowiednie właściwości trakcyjne. Biegły wyjaśnił, że klasyczne wyważanie kół kosztuje ok. 60-70 zł brutto, a skoro wyważarki 3D są bardziej precyzyjne i wskazane, gdyż taki test jest w stanie wykryć wadliwe osiowanie, stąd koszty poniesione przez powodów 250 zł są ceną rynkową za tego rodzaju test.

Sąd ocenił jako szczere i wiarygodne zeznania przesłuchanego w sprawie powoda, w szczególności w zakresie doboru spornych felg za pośrednictwem konfiguratora w sklepie pozwanych. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby zdyskredytować zeznania powoda, że auto zostało zakupione z salonu (...) i nie podlegało ono żadnym modyfikacjom przez powoda. Zgłoszony na ostatniej rozprawie wniosek pełnomocnika pozwanej o zobowiązanie strony powodowej do wykazania oryginalności piast w przedmiotowym aucie poprzez przedłożenie zaświadczenia w tym przedmiocie z tego względu był bezprzedmiotowy. Kwestia ta nie była bowiem przedmiotem sporu, a powód wykazał swoimi zeznaniami, że auto zostało zakupione w oryginalnej wersji z salonu (...). Co więcej, powód na ostatniej rozprawie oświadczył, że w jego samochodzie zamontowane są oryginalne piasty. Z tej również przyczyny sąd pominął wniosek pełnomocnika pozwanych o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej, pisemnej opinii biegłego, jako zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania i niemający znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy na podstawie art. 235 [2] par 1. pkt. 2 i 5 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Dla porządku wskazać po pierwsze należy, że tutejszy sąd był właściwy do rozpoznania niniejszej sprawy z uwagi na treść art. 34 § 2 pkt 1 k.c. Zakupione felgi zostały bowiem dostarczone do S.. Sąd podziela argumentację w tym przedmiocie zaprezentowaną w odpowiedzi na sprzeciw (k. 51v akt sprawy) i przyjmuje za własną. Z tego względu Sąd oddalił wniosek pozwanych o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Suwałkach. Postanowienie w przedmiocie odmowy przekazania sprawy według właściwości miejscowej innemu sądowi nie podlega zaskarżeniu zażaleniem (art. 394 § 1 k.p.c. a contrario), a tym samym wskazanego postanowienia nie uzasadnia się (art. 357 § 2¹ k.p.c.). Stąd na podstawie art. 328 § 4 k.p.c. wniosek pozwanych o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 18 maja 2020 r., wobec jego niedopuszczalności, został odrzucony postanowieniem z dnia 4 czerwca 2020 roku.

Podstawę prawną roszczenia powodów stanowił art. 560 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli rzecz sprzedana ma wady, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. W niniejszej sprawie powodowie, wobec odmowy wymiany spornych felg, skorzystali z uprawnienia do odstąpienia od umowy sprzedaży.

W sprawie ustalono, że sporne tarcze nie pasowały do pojazdu powodów, mimo ich doboru do konkretnego modelu B. w sklepie internetowym pozwanych. Nabyte od pozwanych felgi nie pasowały do piast kół pojazdu powodów, gdyż po ich zamontowaniu do pojazdu nie osiowały się prawidłowo z piastami kół, na których były osadzone, współpracowały tylko częścią powierzchni gniazda tarczy koła, a nie, jak to powinno mieć miejsce całą powierzchnią.

Podczas dalszej eksploatacji pojazdu mogłoby to skutkować zerwaniem (ścięciem) śrub mocujących koła, a w konsekwencji skutkowałoby odpadnięciem koła podczas jazdy pojazdu. Zwraca uwagę, że są to elementy układu jezdnego, odpowiedzialne za bezpieczeństwo czynne i bierne w procesie eksploatacji pojazdu. Tymczasem sporne tarcze nie posiadały trwałego oznaczenia CE, ani też pozwani nie okazali certyfikatów w wersji papierowej na żądanie sądu. Co więcej, złej współpracy tarczy z piastą nie można było wykryć w momencie montażu. Wobec niezgodności z umową sprzedaży posiadały zatem wady fizyczne, w rozumieniu art. 556¹ § 1 k.c.. Mianowicie nie posiadały właściwości, o których mowa w pkt 1 i 2 cytowanego przepisu.

Powodowie dokonali wszelkich aktów staranności, zmierzających do wymiany wadliwych felg, a wobec odmowy uznania reklamacji przez pozwaną jako kupujący złożyli skuteczne oświadczenie o odstąpieniu od umowy, zgodnie z art. 560 § 1 k.c. Co aktualizuje po stronie pozwanych obowiązek zwrotu uiszczonej ceny (art. 494 § 1 k.c.). Uzasadnione okazało się również żądanie pozwu co do kwoty 910 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych przez powodów w celu wykrycia wad (to jest 520 zł za wymianę opon, kół i demontaż opon, 140 zł za wyważenie kół, 250 zł za test drogowy opon i felg). Koszty te zostały należycie udokumentowane przez powodów. W okolicznościach sprawy były one niezbędne do efektywnego dochodzenia roszczeń z tytułu rękojmi za wady rzeczy sprzedanej. Poniesienie wydatku było obiektywnie konieczne z uwagi na potrzebę wykrycia przyczyn drgania pojazdu po zamontowaniu spornych tarcz i wykrycia wad zakupionych tarcz. W niniejszej sprawie opinia biegłego wykazała, że powodowie zasadnie przeprowadzali test drogowy. Jego koszt jest rynkowy. W takich okolicznościach wymienione wyżej wydatki były konieczne i uzasadnione.

O odsetkach ustawowych orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu począwszy od 9 sierpnia 2019 r., na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Sąd powództwo w całości uwzględnił, o czym Sąd orzekł jak w pkt I sentencji.

Podstawę orzeczenia o zwrocie kosztów procesu stanowił art. 98 k.p.c. mając na względzie, że powodowie wygrali proces. Powodowie ponieśli opłatę od pozwu w kwocie 200 zł, wynagrodzenie adwokata w stawce 900 zł, obliczone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z 22 października 2015 r., opłatę od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, wydatek na wynagrodzenie biegłego sądowego (629,76 zł) - w sumie 1746,76 zł. Przy czym Sąd na skutek oczywistej omyłki rachunkowej w pkt II sentencji wskazał, że koszty te wynoszą 1546,76 zł.

Z tych przyczyn Sąd uwzględnił wniosek powodów z dnia 30 listopada 2020 roku i na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. sprostował błąd rachunkowy poprzez wpisanie poprawnej kwoty. Nadto sprostował oczywistą omyłkę pisarską w nazwisku pozwanego M. M..

Sygn. akt XI GC 347/20

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)